

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **J. H.**, bytem M. T., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 14.10.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 12.8.2014 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 12.8.2014 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 19.6.2014 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 14.10.2014 následně doplněnou k výzvě soudu (připojena i kopie napadeného rozhodnutí) se žalobkyně domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalované ze dne 12.8.2014 č.j. X, kterým žalovaná změnila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 19.6.2014 tak, že účastníci řízení od 16.9.2013 zvýšila invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně a ve zbytku rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 19.6.2014 potvrdila. Rozhodnutím ze dne 19.6.2014 byla žalobkyni zvýšena od 19.9.2013 výše invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně podle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), a článku II bodu 3 zákona č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb. a některé další zákony, invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně činí 8 372,-Kč měsíčně; datum stupně invalidity bylo stanoveno na 16.9.2013. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 12.8.2014 bylo kromě jiného uvedeno, že ČSSZ přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu včetně rozsahu podaných námitek a provedeným šetřením zjistila, že napadené rozhodnutí (z 19.6.2014) je věcně správné a bylo vydáno v souladu s příslušnými právními předpisy, zdravotní stav a stanovené datum změny stupně invalidity byly v řízení o námitkách přezkoumány lékařem ČSSZ, který vyslovil*

souhlas s výsledkem posouzení zdravotního stavu žalobkyně lékařem OSSZ dne 30.4.2014 a potvrdil stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti, jakož i lékařem OSSZ určené datum změny stupně invalidity. Dále bylo uvedeno, že způsob výpočtu nové výše invalidního důchodu po zvýšení stupně invalidity z prvního stupně na třetí stupeň upravuje § 41 odst 3 zákona (*vychází se z výše procentní výměry jejího invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně 3.021,-Kč měsíčně, po vynásobení stanoveným koeficientem 2 činí 6.042,-Kč a se základní výměrou ke dni 16.9.2013 ve výši 2.330,-Kč činí celkem 8.372,-Kč měsíčně*), nelze proto vycházet z jejích příjmů ze zaměstnání před zvýšením stupně invalidity. Rovněž bylo uvedeno, že dle § 28 odst. 1 zákona se poživateli invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně vyplácí nemocenské v době do 31.12.2013 od 22. kalendářního dne trvání dočasné pracovní neschopnosti po dobu nejvýše 63 kalendářních dnů, nejdéle však do dne, jímž skončilo zaměstnání, jde-li o zaměstnance. Nárok žalobkyně na nemocenské trval do 17.11.2013, jelikož ode dne 18.11.2013 jí vznikl nárok na výplatu invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, tudíž jí vznikl za období od 18.11.2013 do 30.4.2014 přeplatek na vyplacených nemocenských dávkách ve výši 51 660,-Kč, který je povinna uhradit. Závěrem bylo uvedeno, že výrokem tohoto rozhodnutí o námitkách bylo ve výroku napadeného rozhodnutí změněno nesprávně uvedené datum, od něhož došlo ke zvýšení výše invalidního důchodu z 19.9.2013 na 16.9.2013, tj. ode dne zvýšení stupně invalidity (*o žádosti žalobkyně o odstranění tvrdosti zákona bude rozhodnuto v následném řízení*).

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím zejména proto, že dle ní byla nesprávně stanovena výše jejího invalidního důchodu, přičemž jí byly ve 14ti letech obě amputované končetiny zkráceny a byl jí od 19.11.1991 přiznán částečný invalidní důchod, který byl později změněn na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, ale přesto od roku 1992 nepřetržitě pracuje ve výrobním družstvu META jako dělnice drobné výroby, proto nesouhlasí s tím, že se tato skutečnost vůbec neodráží ve výši nově přiznaného důchodu; závěrem požadovala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu *Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-sever* (dále jen **OSSZ**) vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 30.4.2014 soud zjistil, že žalobkyně byla uznán dále invalidní ale pro invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona (*je schopna výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek*) z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddíl B, položce 1j) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 70%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna (*datum vzniku invalidity: 16.9.2013, doba platnosti posudku 30.4.2017*). Tento závěr OSSZ byl potvrzen i recenzí shora uvedeného posudku vypracovaného dne 22.7.2014 ČSSZ, Ústředí – odbor metodiky lékařské posudkové služby, vytčena byla pouze skutečnost, že správně mělo být uvedeno datum změny stupně invalidity (16.9.2013) a nikoli den vzniku invalidity. Z obsahu spisu ještě vyplývá, že naposledy byl zdravotní stav žalobkyně ve vztahu k invaliditě posouzen dne 14.12.1994, kdy byla uznána nadále částečně invalidní dle § 37 odst. 3 zák. č. 100/1988 Sb. (*lhůta KLP: bezpředmětná*).

*Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 10.12.2014 navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) vzhledem k tomu, že žalobkyně namítá posouzení zdravotního stavu a zejména datum vzniku invalidity třetího stupně. Z *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 12.8.2014 bylo žalobkyni doručeno dne 14.8.2014.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 19.2.2015* za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byla žalobkyně invalidní pro invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%, nešlo o takové omezení tělesných, smyslových nebo duševních schopností, které mělo za následek neschopnost soustavné přípravy k pracovnímu uplatnění; nešlo o invaliditu třetího stupně dle § 42 odst. 1 zákona ve znění zákona č. 306/2008 Sb.; od data 1.1.1996 do 31.12.2009 byla plně invalidní dle § 39 odst. 1 písm. b) zákona, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla schopna pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek (*lhůta KLP: trvale, datum změny invalidity 1.1.1996*). Dále komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stav po amputaci obou dolních končetin supramaleolárně v kojeneckém věku a po reamputaci v bércích v roce 1989 a 1990. V posledních letech recidivují defekty obou pahýlů DK, více vpravo. Pro hyperlordosu bederní páteře a nefyziologický způsob chůze na protézách došlo k rozvoji vertebrogenního algického syndromu bederní páteře, žalobkyně je schopna krátké chůze na protézách dolních končetin a s oporou dvou FH, doma se pohybuje na vozíku. PK MPSV se shodla s posouzením míry poklesu pracovní schopnosti lékařem OSSZ a rovněž hodnotí pokles míry pracovní schopnosti podle kapitoly XV, oddílu B, položky 1j) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 70-80%, a to spodní hranicí 70%, tato míra poklesu ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Oproti posouzení lékařem OSSZ však PK MPSV je toho názoru, že žalobkyně je schopna vykonávat pracovní činnost jen za zcela mimořádných podmínek. Při jednání sdělila, že aktuálně pracuje na 4 hodiny denně při kontrole magnetů, jedná se o práci v sedě, v bezbariérovém prostředí, zajištěný přísun materiálu až na pracovní místo. Tento stav byl i k datu 1.1.2010, kdy nabyl účinnosti zákon č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb. a vyhláška č. 359/2009 Sb., jde o stav trvalý. Od 1.1.1996 odpovídal zdravotní stav zdravotnímu postižení umožňujícímu soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek, jednalo se o zdravotní postižení uvedené v příloze č. 3 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., položka 3. , zdravotní stav odpovídal plné invaliditě. Nejednalo se však o invaliditu před dosažením 18 let věku, žalobkyně po ukončení základní školní docházky nastoupila do učebního oboru švadlena, který však ze zdravotních důvodů nedokončila, nastoupila jako dělnice do VDI META Plzeň, kde pracuje dosud. Zdravotní stav byl posouzen a stupeň invalidity stanoven dle zákona č. 100/1988 Sb. platného do 31.12.1995. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Podle § 39 odst. 1 písm. b) zákona **ve znění účinném do 31.12.2009** je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 12.8.2014*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá změny data přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně a i změny výše tohoto důchodu z důvodů v ní uvedených.

Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 19.2.2015 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně i nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale s datem vzniku invalidity již od 1.1.1996 (tj. do 31.12.2009 plná invalidita, od 1.1.2010 invalidita třetího stupně) a nikoli až od 16.9.2013, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 12.8.2014 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 19.6.2013 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 3, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně sice nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale s výrazně dřívějším datem vzniku této invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti odpovídá 70%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-sever a poté i na ČSSZ, když při hodnocení stupně invalidity nebyla vůbec zohledněna skutečnost, že naposledy byl zdravotní stav žalobkyně ve vztahu k invaliditě posouzen dne 14.12.1994, kdy byla uznána nadále částečně invalidní dle § 37 odst. 3 zák. č. 100/1988 Sb. (OSSZ Plzeň-sever), jak uvedeno shora, a od té doby nikoli, ač od 1.1.1996 došlo ke změně předpisů (zákon č. 155/1995 Sb. a vyhláška č. 284/1995 Sb. s přílohami) ohledně posuzování invalidity.*

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je od 1.1.1996 plně invalidní, od 1.1.2010 je invalidní pro invaliditu třetího stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání plné invalidity již od 1.1.1996 dle posudku PK MPSV ze dne 19.2.2015, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 84/2014-41 ze dne 17.4.2015; zohledněno bude i ustanovení § 55 zákona a také skutečnost, že žalobkyni byl po celou dobu vyplácen nejprve částečný invalidní důchod a poté invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Soud také poznamenává, že v rozhodnutí ze dne 12.8.2014 nebylo vůbec uvedeno datum, kdy byl zdravotní stav a stanovené datum změny stupně invalidity, přezkoumán lékařem ČSSZ, což lze považovat za závažné pochybení. Tímto právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně náhradu nákladů řízení nepožadovala, proto jí nebyly náklady řízení přiznány.

Poučení : **Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.**

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 17. dubna 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně